

Mika, OH3BFT; Silent Key

Joskus myös Jumala on väärässä. Hän oli väärässä ottaessaan Mikan, OH3BFT; ylös taivaaseen. Aivan liian varhain – Mikan työmaan päällä oli vielä pahasti kesken.

Ei 53-vuotiaan tule meitä vielä jättää.

Tutkimattomat ovat kuitenkin Jumalan tiet – mutta kenties kirkkoherramme Janne, OH3DD; osaa tämän meille selittää kun hän tulee siunaamaan Mikan maan lepoon.

Sunnuntai 17.2. oli Mikalle normaali harrastepäivä. Edellisen päivän hän oli ollut Kerholla ja sunnuntaina hän juotti Tommin, OH2BFA; kanssa OH3R-aseman mikrofonin kuntoon ja vein sen päivystämässä olleelle Yrjölle, OH3CK. Pikku hiljaa hän lähti kohti kotiaan Jalkarantaan. Niin kuin hän oli tehnyt kymmeninä ellei satana viikonloppuna ennen tätä.

Maanantai-aamuna uudella työpaikalla ihmeteltiin, kun minuutintarkkaa Mikaa ei aamulla näkynyt. Hän tuli töihin aina samalla linja-autolla. Päivällä Saku, OH3BKL; ihmetteli, kun Mika ei heti vastannut tekstiviestiin. Mika vastasi yleensä aina välittömästi tekstiviesteihin ja sähköposteihin.

Emme enää ihmettele. Nyt tiedämme. Sairauskohtaus oli vienyt Mikan varhain aamulla.

Vastapäätä asuva Marika, syksyllä tutkinnon suorittanut, näki ambulanssin tulevan ja palaavan, poliisin ja lopulta ruumisauton hakevan Mikan. Omakotitalo on nyt tyhjä, eikä pihallakaan näy lumessa Mikalle rakkaan kissan tassunjalkia. Hänellekin on löydetty uusi sijaiskoti.

Mika tulee Kerholle

Viitisen vuotta sitten, vain muutamaa päivää sen jälkeen, kun Mika oli soittanut Vesalle, OH3FYE; ja saanut kutsun tulla kerholle, hän oli jo täynnä intoa esittelemässä radioamatööritoimintaa messuilla. Ei hän vielä paljoa hamihommasta tiennyt, mutta väliäkö sillä - hän oli aivan mahtava sisäänheittäjä Kerhon ständille. Kaveri, jonka pyyntöön ei voinut kieltäytyä.

Mikasta tuli Kerhon isäntä, talonmies, isännöitsijä, hyvä haltija, sielu. Just name it. Hän tarttui joka asiaan, joka piti tehdä. Ei käskemällä vaan pyytämällä. Mikään ei ollut vierasta tai vastenmielistä. Paitsi se, että häntä kiitettiin. Ei! Kun Kerhon hallitus päätti nimetä hänet Vuoden Kerholaiseksi, hän suuttui eikä suostunut hakemaan kunniakirjaansa.

Kerho kurssien oiva muonittaja

Kun Jari, OH2BU; tuli illalla kouluttamaan uusia radioamatöörejä, Mika oli jo iltopäivällä hakenut kävellen kaupasta tykötarpeet, tehnyt kymmenet voileivät, keittänyt kahvin, paloittelut lihan ja sipulit, keittänyt makaronin ja valmistanut muun ruuan.

Hän kantoi lautaset, lasit, kulhot ja ruuat tarjoilupöydälle odottamaan kurssin taukoa. Eikä siinä vielä kaikki – kun muut illan päätteeksi olivat jo kotonaan, Mika vielä tiskasi päivän astiat ja puhdisti paikat. Kerholla luovuttiin kertakäyttöastioista, mutta jonkunhan kupit ja mikit piti tiskata. Mika sen teki eikä valittanut. Niinkuin ei monesta muustakaan asiasta.

Kun Jari kerran ehdotti, että tilataan kurssilaisille pizzat, Mika suuttui. "Mitään ...keleen taikinamössöä tarjota, kunnon ruokaa pitää olla!" Ja aina oli! Ja tarpeeksi. Ruokaa riitti koko viikoksi kaikille nälkäisille.

Uusi työpaikka toi uskoa ja luottamusta

Mika sai tammikuussa kutsun unelmiensa työpaikkaan. Hän oli innostunut siitä – hän pääsi pitkän odottamisen jälkeen toteuttamaan erikoisammattiaan ja osaamistaan, johon hän oli kouluttautunut.

Mutta kurssilaisten hyvinvointi oli hänelle niin tärkeää, että hän ilmoitti ottavansa uudesta työpaikasta viikon palkattoman loman voidakseen hoitaa päiväkurssilaisten ruokailut hiihtolomaviikolla. Mikalla oli emogeeni – hän nautti saadessaan huolehtia muista. Hän ei halunnut kiitosta, hyväksyntä riitti.

Mikan tietokoneen kovalevyllä jäi Kerhon uusien kotisivujen pohjat. Ja kymmenet ja kymmenet valokuvat kerhon tapahtumista. Printtausta odottaneet kurssi-ilmoitukset ja museon esitteet.

Kuka nyt odottaa Kerholle tulijaa?

Ei Mika välttämättä maailman helpoin ihminen ollut. Kukapa radioamatööri olisi? Joskus hän suutahti epäoikeudenmukaisuuksista, mutta leppyi nopeasti.

Hän oli kiertelemättömän suorapuheinen, rehellinen ja aina lojaali. Erikoisen huumorintajuinen, osaava ja avulias. Vaatimaton, joka koskaan halunnut itseään ylennettävän. Eikä hän koskaan alentanut muita.

Tulitpa kerhoiltaan maanantaina tai minä tahansa viikonlopun päivänä, Mika oli yleensä röökillä oven ulkopuolella. Kun Mikan kanssa jutteli muutaman minuutin, tiesi tulleensa radiokotiin mukavien ihmisten pariin.

Jumala, pliiis! Jos et halua tai voi Mikaa laskea takaisin tänne alas, palauta edes pieni ripaus hänen ham spiritistään.

Kaikkien Kerholaisten puolesta, vilpittömästi

Jari, OH2BU